

اضافه صفت به موصوف و بالعکس در قرآن

۱. اضافه صفت به موصوف

مثال فارسی: بزرگ مرد؛ جوان مرد، پیر زن

سوء العذاب (۴۹ بقره و ۲۴ زمر): العذاب السوء

عزم الامور (۱۸۶ آل عمران): الامور المعزومات (عزم چون مصدر است مفرد مذکر می آید

برای تمام حالات. مانند «و الخلق کلهم عیالک: المخلوقات».

یتامی النساء (۱۲۷ نساء): النساء الیتامی

سواء السبیل (۷۷ مائده): السبیل السواء (مثل الصراط السوی: طه، ۱۳۵)

و آخر دعواهم (۱۰ یونس): دعواهم الآخر: آخرین ندایشان ...

لهو الحديث (۶ لقمان): الحديث اللهو

خائنة الاعین (۱۹ غافر): الاعین الخائنة (بنا بر یک قول)

قصد السبیل (۹ نحل)

۲. اضافه موصوف به صفت

کلمه «سوء» در قرآن: جالب آنکه این کلمه همواره به صورت اضافه موصوف به او به کار

برده شده که جای سؤال بلاغی دارد.

سایر کلمات

یونس، ۲: قدم صدق

رعد، ۱۳: له دعوة الحق

قصص، ۴۴: و ما كنت بجانبِ الغربی

ق، ۹: و حبّ الحصيد

واقعه، ۹۵: لحقّ الیقین